

Pojdi na Češko, uživaj nadčloveško!

V prvi polovici meseca septembra, ko smo se po poletnih počitnicah ravno privadili na šolske klopi, smo nekateri dijaki in dijakinje drugih ter tretjih letnikov že »mahnil na lepše,« in sicer na Češko, prelepo deželo, ki se lahko pohvali z mnogimi kulturnimi biseri in bogato zgodovino.

Pa začnimo na začetku. V četrtek, 12. septembra, smo se gimnazijci in nekaj dijakov iz srednje lesne in strojne šole v dopoldanskih urah vkrcali na avtobus in se čez sosednjo Avstrijo odpravili proti Češki. Vožnja je trajala kar nekaj časa in šele v večernih urah smo končno prispeli v češki Tabor in se tam nastanili v enem izmed tamkajšnjih dijaških domov. Po kratkem oddihu smo se sprehodili po ulicah starega mestnega jedra, kjer so že potekale intenzivne priprave na festival, ki se je približeval.

Naslednji dan smo se odpravili v taborsko gimnazijo, kjer so nas prijazno sprejeli in skupaj z dijaki preživeli dve šolski uri. Sledil je ogled mesta, v popoldanskem času, pa smo si ogledali enga izmed najbolj znanih čeških gradov – grad Hluboka, ki je s svojo lokacijo na hribu nad reko Vltavo in romantično zunanostjo prava paša za oči in je bil zato tudi večkrat uporabljen za snemanje filmov. Večer smo preživeli na glavnem trgu v Tabru, kjer se je odvijalo pestro dogajanje s svečano otvoritvijo Taborskih setkanj (Taborskih srečanj), s slavnostnim prihodom vojskovodje Jana Žižke, reformatorja Jana Husa in njunih husitskih privrženecv, za piko na i pa je nebo razsvetlil veličasten ognjemet. Na trgu smo se ob stojnicah in v ritmičnem glasbenem zadržanju še dolgo v noč, kar pa ni bilo opravičilo za jutranje poležavanje.

Že zgodaj zjutraj smo se zbrali ob lipi češko-slovenskega prijateljstva, kjer so nekateri dijaki pripravili kratek glasbeno- pesniško obarvan kulturni program, zbrane sta nagovorila škofjeloški župan Miha Ješe in župan mesta Tabor, za dobro voljo pa je poskrbel še ansambel Dor ma cajt iz Škofje Loke. Nato smo se podali v podzemni labirint pod taborskimi ulicami. Mesto je preprejeno s podzemnimi rovi v treh nadstropjih, ki so jih meščani začeli kopati v 15. stoletju in so se dokončno izoblikovali v naslednjih generacijah. Uporabljali so se predvsem za shranjevanje hrane in piva, v primeru napada ali požara pa tudi kot začasno zavetišče.

Ogledu je sledila slovestna srednjeveška parada, katere smo se udeležili tudi gimnazijci. Oblekli smo se v kostume, ki smo jih izdelali že pred odhodom in se v sprevodu odpravili na trg. Bilo je zabavno in vsakdo je lahko začutil, kako mesto diha s tem dogodkom, saj so bile ulice nabito polne in z vseh strani so nas pozdravljali stari in mladi. Popoldne smo imeli prosto, zato so ga nekateri izkoristili za počitek v domu in poležavanje na soncu, drugi pa za pohajkovanje po mestu, ogled srednjeveških tržnic in različnih atraktivnih predstav; videli smo požiralce ognja, hojo po steklovini, kot tudi prikaze srednjeveških plesov. Tudi sami smo se lahko preizkusili v srednjeveških igrah, ki so bile, vsaj zame, eden izmed zanimivejših dogodkov na ekskurziji. V večernih urah je bilo na raznih lokacijah po mestu moč slišati različne zvrsti glasbe – od srednjeveške pa vse do najmodernejših ritmov. Zvečer smo utrujeni legli v postelje in že polni pričakovanj čakali naslednjega dne. Vendar pa se je vmes zgodil še en zanimiv pripetljaj, ki najbrž ni bil v načrtu (ali pa, kdo ve ☺). Pozno ponoči oziroma zgodaj zjutraj, kakor imate rajši, so nas prebudili zvoki harmonike, klarineta, trobente in glasnega popevanja skupine Dor ma cajt in nekaterih sovrstnikov lesne in strojne šole. Eni jezni, drugi pa nasmejani od nočnega dogodka, smo zaspali še za nekaj uric in se nato zjutraj po zajtrku podali v t.i. »zlato Prago.« Zakaj »zlata Praga«, ti je lahko jasno že hitro ob prihodu v mesto. Bogate, razkošne stavbe se v svoji oker barvi svetijo kot zlato in privabljajo turiste z vsega sveta. V »mestu stoterih stolpčev,« kot so nekateri poimenovali Prago, pa je svoj pečat pustil tudi slovenski arhitekturni mojster Jože Plečnik, ki je še posebno znan po svojem delu na grajskem kompleksu Hradčani, ki se dviga nad mestom in katerega smo si ogledali tudi mi. Seveda je bil čas tudi za nakupovanje in v poznih popoldanskih urah smo se vrnili v dom, preostanek dneva pa preživeli kot smo sami hoteli.

Že je bil tu ponedeljek, zadnji dan našega 5-dnevnega potepanja po Češkem. Otovorjeni s kovčki smo se po zajtrku vkrcali na avtobus in se odpravili proti domu. Vmes smo se ustavili še v Češkem

Krumlovu, majhnem srednjeveškem mestecu pod Unecsovo zaščito in si tam ogledali nekaj znamenitosti. Sledila je le še vožnja proti Škofji Loki in naše potovanje je bilo pri koncu. Lahko rečem, da sem na ekskurziji zelo uživala in bi mi bilo žal, če ne bi šla. Zato še kako velja stavek treh dijakinj iz 3. c, ki pravi: »Pojdi na Češko, uživaj nadčloveško!«

Janja Štucin, 3. a